

af chefen for FE og jeg selv, man fik oven i købet lejlighed til selv at gennemlæse de rapporter regeringen, herunder statsministeren, har fået. Der er ikke nogen af medlemmerne af kontroludvalget, som det jo hedder, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt.»

Forsvarsministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at det er korrekt, at forsvarsministeren i interviewet udtalte sig som anført.

Forsvarsministeriet har endvidere oplyst, at forsvarsministeren i et brev af 15. april 2004 til MF Jan Trøjborg (S) og MF Anne Baastrup (SF) – der begge er medlemmer af Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne – har tilkendegivet, at det ikke var ministerens hensigt at referere fra møder i udvalget, ligesom det ikke var ministerens hensigt at tage udvalgets medlemmer til indtægt for deres holdninger til spørgsmålet om en eventuel undersøgelse af grundlaget for den danske deltagelse i den militære aktion mod Irak.

I forlængelse heraf har Forsvarsministeriet overfor Justitsministeriet præciseret, at udtalelsen om, at der ikke er »nogen af medlemmerne af kontroludvalget ... der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt«, alene tog sigte på det forhold, at der ministeren bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra Forsvarets Efterretningstjeneste vedrørende spørgsmålet om Iraks rådighed over masseødelæggelsesvåben.

Forsvarsministeriet har endelig oplyst, at man er opmærksom på, at medlemmer af Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne som følge af den fortrolighed, der knytter sig til udvalgets virksomhed, ikke har samme mulighed som andre medlemmer af Folketinget for at deltage i en offentlig debat om spørgsmål, der også behandles i udvalget. Forsvarsministeren finder derfor, at det havde været rigtigst ikke at henvise til det omtalte forhold.

Med hensyn til det principielle spørgsmål om, hvorvidt bl.a. en minister offentligt ville kunne oplyse, hvad medlemmer af Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne har tilkendegivet under møder i udvalget, bemærkes mere generelt:

1. Ved lov nr. 378 af 6. juli 1988 om etablering af et udvalg om forsvarets og politiets efterretningstjenester er der etableret et udvalg med det

formål at have indseende med efterretningstjenesterne, jf. lovens § 1, stk. 1 (Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne). Udvalget består af 5 folketingsmedlemmer udpeget af de folketingspartier, som har sæde i Folketingets Præsidium, jf. lovens § 1, stk. 2.

Det er i lovens § 2 fastsat, at regeringen underretter udvalget om indholdet af de retningslinier, der er gældende for efterretningstjenesterens virksomhed, og at regeringen endvidere holder udvalget orienteret om væsentlige omstændigheder af sikkerhedsmæssig karakter eller vedrørende udenrigspolitiske spørgsmål, som er af betydning for efterretningstjenesterens virksomhed. Orienteringen af udvalget sker efter lovens § 2, 3. pkt., under hensyntagen til de særlige forhold, som gør sig gældende for efterretningsvirksomhed.

I forarbejderne til loven anføres generelt om lovens ordning, at der ved udformningen af ordningen er lagt vægt på, at såvel regeringens afgivelse af oplysninger som udvalgets behandling af disse sker under behørig hensyntagen til de særlige sikkerheds- og varslingsmæssige forhold, der gælder i relation til efterretningstjenesterne, jf. bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1987-88, Tillæg A, sp. 626).

Lovens § 5 indeholder følgende bestemmelse om tavshedspligt:

»§ 5. Udvalgets medlemmer og sekretær er forpligtede til at bevare tavshed om, hvad de erfarer i udvalget«

Af bemærkningerne til bestemmelsen i § 5 fremgår, at medlemmerne af udvalget og sekretæren af hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende vedrørende efterretningstjenesterne, bør have tavshedspligt om, hvad de erfarer i udvalget, og at den foreslåede ordning svarer til, hvad der er gældende med hensyn til medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn, jf. Folketingstidende 1987-88, a.st., sp. 628.

På den baggrund må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at bestemmelsen i § 5 i loven om etablering af et udvalg om forsvarets og politiets efterretningstjenester indebærer, at der er tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger og meningstilkendegivelser, som medlemmerne og sekretæren erfarer i forbindelse med møder i udvalget.

Tavshedspligten rækker således videre end den almindelige tavshedspligt, der gælder for fortrolige oplysninger.

Det må dog antages, at tavshedspligten skal forstås med en vis begrænsning, f.eks. hvis der